

filmoteca

Els Bridgerton

Les històries d'amor de prínceps i princeses, amb les que vam créixer fins fa poc, ens havien deixat el cap mig desfet. Que n'ha estat de difícil deconstruir-nos a tota una generació amb unes imatges idíl·liques de com havien de ser les relacions!

D'entrada, eren prínceps i princeses, no fos cas que algun infant quedés impressionat si veia algun tipus de relació lèsbica o homosexual. Cert que ni la societat estava preparada, com per posar-ho de cop en una pel·lícula infantil. Però és que en les pel·lícules per a adults o adolescents tampoc hi havia cap altra opció. La història sempre tenia la mateixa base, fos per al públic que fos: un senyor carregat de pasta i poder salvava una pobre desgraciada i la convertia en reina.

Amb els anys, ens hem adonat que no tenien res de romàntiques ni d'enviables totes aquestes narratives, només van perpetuar els rols estructurals que imposa el patriarcat.

Els Bridgerton és una sèrie que ha trencat moltes normes, en totes les tres temporades. Sí que encara té algunes errades, com que el fil con-

ductor de la trama sigui conèixer com s'enamoren i com mantenen relacions tots els fills de la família Bridgerton. Però, tot i això, la seva maduresa feminista és ascendent fins a culminar en una tercera temporada on la protagonista ha trencat totes les barreres. Fins ara les princeses eren dones d'una bellesa determinada: primes, dòcils, fràgils, discretes i innocents. Normatives, vaja. I callades, no sigui que les dones parlem massa. Però ha arribat la Penélope Featherington, interpretada per l'esplèndida Nicola Coughlan, que ni compleix amb les normes hegemòniques, ni compleix amb els estàndards de bellesa, i es converteix en una referent per a totes. Sobretot les que estem fartes de veure que només s'enamoren les que no s'assemblen a nosaltres. I no aplaudim només que s'enamori d'un dels protagonistes de la sèrie i sigui correspost, no ens conformem amb aquesta nyonyeria. La Penélope té entre les seves mans un projecte personal que l'atrau, escriu la revista de salseig de l'època. O sigui, que la xafarderia formi part del fil conductor de la trama, a mi, em fa frisar.

El més important, però, és que ni al futur marit ni a la reina els interessa el projecte, però la Penélope no hi

Laura Fa
Periodista

lfcampo@gmail.com

Els Bridgerton és una sèrie que ha trencat moltes normes

renuncia i ens mostra com n'és de prioritària la seva feina.

És a dir, una princesa que es pot casar sense haver de renunciar a les seves inquietuds, amb prou personalitat i caràcter com per prioritzar-se a ella mateixa.

Fins ara, en la ficció, si una noia grassa trobava parella havia de callar per estar agraïda per aquesta obra de caritat que li feien. Així estem les nostres generacions, amb l'autoestima pel terra i amb una pressió estètica al damunt que ens aixafa el diafragma fins a l'ofec.

Durant les tres temporades de la sèrie hem vist com la representació dels actors és ben diversa i com els integrants de l'alta societat són, indistintament, afrodescendents, asiàtics, indis i blancs. També hem pogut veure com la diversitat sexual es tractada amb la naturalitat que es mereix i com el consentiment està present en les escenes sexuals entre els protagonistes. I ja per rematar, per ovacionar i aplaudir sense parar, els homes mantenen relacions pensant en el plaer de les dones. Si algú creu que la merda de les *50 sombras*

de Grey és el que ens agrada a les dones, és que està més perdut que Isabel Ayuso a la Patum de Berga.

Sí, cert que a la sèrie també hi predomina la masculinitat hegemònica, el romanticisme embafador, la procreació com a fi de tots els matrimonis, i els estereotips d'homes violents i dones tafaneres i envejoses. A veure, no és un tractat de feminisme acadèmic. Però, tot i això, porta a la reflexió en temes socials que ens ofeguen dia sí i dia també. Per tant, tot el que ens porti a reflexionar sobre els masclismes, els racismes, els capacitismes i el classismes, i a sobre ens entretingui dels maldecaps diaris, serà benvingut a casa. ■

The Bridgerton
Chris Van Dusen

Netflix, 2024